

Fiskeriforeninger. Efter Lovforslaget, saaledes som vedtaget i Landstinget, skulde denne Erklæring kun omfatte en Udtalelse om, hvorvidt vedkommende Laansøger antoges egnet til at overtage et Fiskefartøj, altsaa en ren faglig eller saglig Udtalelse. Efter Folketingets Lovforslag, saaledes som det her foreligger, skal Erklæringen ogsaa omfatte en Udtalelse fra Fiskeriforeningen om, hvorvidt den finder, at vedkommende Laansøger er en flittig, ædruelig og sparsommelig Mand. Hvorvidt Laansøgeren maa anses for at være en flittig, ædruelig og sparsommelig Mand, skal Kommunalbestyrelsen udtale sig om efter Lovforslaget, og Udvalget mener egentlig, at dette havde været tilstrækkeligt, og saaledes at den Ændring, som er foretaget, egentlig efter Udvalgets Formening ikke kan siges at være særlig heldig eller nødvendig. Paa den anden Side erkender Udvalget, at det ikke er af de Spørgsmaal, som man kan tillægge saa stor Betydning, at der er Grund til at gøre videre Indvendinger derimod.

Den anden Ændring, Folketinget har vedtaget, er af noget større Betydning. I Lovforslaget, saaledes som det kom frem til Behandling her i Tinget, fandtes den Bestemmelse, at de direkte Laan til Anskaffelse af Fiskefartøjer kunde ydes med indtil $\frac{2}{3}$ af Værdien for nye Fartøjers Vedkommende og med indtil Halvdelen af Værdien for ældre Fartøjers Vedkommende. Dette var for øvrigt fuldstændig i Overensstemmelse med Bestemmelserne i tidligere Love, som har omfattet dette Spørgsmaal, men i Aarenes Løb har det jo desværre vist sig, at Staten har lidt ret betydelige Tab ved disse Laan, og der var derfor ikke ringe Betæneligheder til Stede ved at gaa saa højt med Laanene. Under Forhandlingerne i Udvalget fik vi fra den højtærede Landbrugsminister en Udtalelse i en Skrivelse af 30. November forrige Aar. I denne Skrivelse udtalte Ministeren, at der let vilde kunne paaføres Stats-Laanefonden uforholdsmæssigt store Tab ved vedblivende som Regel at yde det efter Loven tilladte Maksimum af Laanene og at yde Laan til Anskaffelse af gamle Fartøjer, og Ministeren tilføjede, at i de senere Aar har man derfor fulgt den Regel, at der i Almindelighed til Anskaffelse af nye Fartøjer kun tilstaaes Laan svarende til ca. 50 pCt. af den af Fiskerinspektøren godkendte Værdi af vedkommende Fartøj, og at der til Anskaffelse af ældre Fartøjer kun ydes Laan af en Stør-

relse, der ligger under 50 pCt. af Værdien. I Overensstemmelse med denne Udtalelse fra Ministeriets Side foreslog Flertallet af Udvalget, at Laanegrænsen skulde sættes saaledes, som her blev antydet: til Halvdelen af Værdien for nye Fartøjers og noget mindre for ældre Fartøjers Vedkommende. Det er dette, Folketinget har forandret, og Lovforslaget gaar altsaa nu ud paa, at der kan ydes Laan paa indtil $\frac{2}{3}$ af Værdien. Men nu er det jo en given Sag, at selv om der i Lovforslaget staar, at Laanene kan ydes af denne Størrelse, saa er Landbrugsministeren jo ikke forpligtet til, naar han tilstaa disse Laan, at gaa saa højt op, som Loven tillader. Udvalget har derfor, for at faa lidt Klarhed over dette Spørgsmaal, haft en Forhandling med den højtærede Landbrugsminister, idet vi, førend vi afgav Indstilling til Tinget, ønskede at kende, hvorledes Ministeren stillede sig til dette Spørgsmaal, og under disse Forhandlinger udtalte Ministeren da, at vel mente han at burde bevilge større Laan, end der i de senere Aar var ydet, men at det dog ingenlunde var hans Agt i alle Tilfælde at gaa op til den i Lovforslaget fastsatte Maksimumsgrænse af $\frac{2}{3}$ for nye Fartøjer og Halvdelen for ældre Fartøjer. Ministeren tilføjede, at hver enkelt Laanbegøring vilde blive Genstand for den nøjeste Undersøgelse og Overvejelse, og at der selvfølgelig fra Administrationens Side vilde blive vaaget nøje over, at Statskassen ikke ved disse Laan blev udsat for større Tab. Efter at Ministeren havde fremsat disse Udtalelser, mente Udvalget i Betragtning deraf at burde indstille Lovforslaget til uforandret Vedtagelse. Det maa jo ogsaa erindres, at de Bevillinger, der her er Tale om at kunne anvende, kun kan anvendes indtil 1. April 1917, med andre Ord, at Loven paa en Maade kun kommer til at gælde i 2 Aar. Endvidere tør det vistnok forudsættes, at der paa Grund af de Vanskeligheder, Fiskerierhvervet for Tiden lider under, ikke vil blive særlig stærk Efterspørgsel efter disse Laan, idet der neppe vil blive stærk Trang til at anskaffe nye Fiskefartøjer.

I Henhold til disse Betragtninger mener Udvalget altsaa at kunne indstille, at Lovforslaget vedtages uforandret, og dette skal jeg tillade mig paa Udvalgets Vegne at anbefale.

Landbrugsministeren (K. Pedersen): Jeg har ikke synderligt at føje til de Ud-